

[Hanne Reintoft:]

hæve, at vores forslag ikke alene er ønsket, men også krævet på arbejdspladserne og burde vedtages.

Samtidig vil vi henstille til socialdemokratiet at tænke sig grundigt om endnu en gang i denne sag, hvad angår afstemningsprocenterne. Socialdemokratiet har jo oplevet, at der er kommet skred i sagen om arbejdsretten, og det gjorde nok ikke noget, om man kom lidt i gang her også.

SFs ændringsforslag vil vi stemme for, da vi betragter dem som fremskridt, selv om vi altså stadig væk helst så urafstemningen konsekvent gennemført.

Kai Moltke: Jeg skal fatte mig i yderste korthed.

Ændringsforslaget, som går ud på, at forligsmanden skal være uvildig, det vil sige, at han ikke på nogen måde må være engageret med egne interesser eller andet i den ene eller den anden af de tilstedeværende lejre, kan jeg støtte.

Men når det her bliver sagt i forbindelse med lovforslaget som helhed, at LO kun ønsker dette vedtaget i den forhåndenværende situation, går jeg ud fra, at der er tale om, at der har fundet forhandlinger sted med arbejdsgiverne, og at LO i den givne situation ikke mener at kunne komme længere. Det tror jeg har stor værdi at få fremhævet her.

Allerede ved første behandling gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på, at det er en undergravning af ethvert demokratisk synspunkt at ville træffe nogen som helst bestemmelse eller øve indflydelse på overenskomster ved at stemme for dem, som ikke selv har stemt. Det er et overformynderisystem inden for arbejderbevægelsen, som jeg under ingen omstændigheder kan acceptere. Jeg vil derfor i høj grad håbe, at man tager disse fundamentale spørgsmål op til en langt mere dybtgående og mere saglig behandling, for forligsmandsloven i den form, man agter at give den nu, er kun en dårlig afskrift af det, som allerede eksisterer i forvejen. De 35 pct. er jo blot en lille omskrivning af det hidtil gældende.

Jeg skal med hensyn til SFs ændringsforslag sige, at dem kan jeg som midlertidig løsning støtte.

Men hvor det drejer sig om lovforslaget

som helhed, må jeg sige, at jeg desværre ikke kan medvirke til dets gennemførelse.

Arbejdsministeren (Lange Dahlgaard):

Jeg vil gerne takke for den udvalgsbehandling, der har fundet sted, og som, uanset at fru Hanne Reintoft ikke har deltaget i den, ikke kan karakteriseres som sjusket.

Jeg vil også gerne takke for, at man fra de fleste partiers side har taget positiv stilling til det af mig stillede ændringsforslag under nr. 1. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at præcisere, at der ikke med dette ændringsforslag er udtrykt manglende tillid til nogen nuværende forligsmands uafhængighed af organisations- og erhvervsinteresser. Jeg vil gerne tilføje, at der heri er enighed med arbejdsrettens formand og med formændene for Dansk Arbejdsgiverforening og LO, med hvem jeg har drøftet ændringsforslaget. Med andre ord: såvel den indstillende myndighed som de parter, hvorimellem forligsinstitutionen skal mægle, er således enige om, at der, som det er anført i bemærkningerne til det af mig stillede ændringsforslag, er tale om af principielle grunde i loven at indsætte en udtrykkelig bestemmelse, der i virkeligheden af alle også hidtil har været forudsat fulgt.

Angående de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag skal jeg ikke sige ret meget. Jeg har ved tidligere forhandlinger her i tinget om sammenkædningsreglerne udtalt, at jeg anser dem for at være både historisk og sagligt velbegrundede led i vort arbejdsretlige system. Forsøg på at opdele arbejdsmarkedet i et antal af hinanden uafhængige områder har ikke hidtil været særlig vellykkede. Standser arbejdet på nogle områder, så smitter det uundgåeligt af på andre. Adgangen til sympatiaktioner respekterer heller ikke nogen grænse mellem arbejdsområderne, og hertil kommer, at de generelle krav, som stilles i en overenskomstsituation, jo er fælles for hele arbejdsmarkedet og vel næppe ønskes afgjort forskelligt inden for de forskellige arbejdsområder. Forsøg på yderligere at styrke forligsinstitutionen — og ændringer i loven om mægling i arbejdsstridigheder må efter regeringens opfattelse have et sådant sigte — vil derfor efter min opfattelse næppe føre til, at man afskaffer sammenkædningsreglerne.

Jeg er imidlertid med det, jeg her har sagt,